

1.) Judecătoria Hîud - dosar nr. 1259, sentința nr. 1652, pronunțată în ședința publică din 28. octombrie 1997.

Rad. LA Dact. 914/3 ex. din 20. ianuarie 1998.

Președinte: Lodeagă Alina.

Contestatorul a depus la dosar "Declarație" scrisă, învederează instanței că a fost încadrat greșit de Tribunalul Militar Teritorial București.

Judecătoria asupra cauzei penale de față

Prin cererea înregistrată la această instanță sub nr. 1259/1997 condamnatul R.V. a solicitat pe calea contestației la executare reducerea pedepsei în a cărei executare este în baza sentinței penale nr. 343/1991 pronunțată de Tribunalul Sf. Gheorghe în baza art. 3 D. 11/1988 și apoi admiterea cererii sale de liberare condiționată.

În motivarea contestației susține că în temeiul noii reglementări date de Codul penal din 1. noiembrie 1996 prin care pedeapsa pentru furt calificat este de la 10 la 20 de ani și nu pedeapsa închisorii alternativă cu pedeapsa cu moartea, se impune o altă aplicare a Decretului de grațiere nr. 11/1988 urmând ca pedeapsa care a fost condamnat să fie redusă cu jumătate în baza art. 2. din acest act normativ. Ca urmare a reducerii pedepsei în acest mod să se constate că a executat fracția necesară liberării sale condiționate. Din actele și lucrările de la dosar instanța reține următoarele: prin sentința penală 63/1983 a Tribunalului Militar Teritorial București contestații a fost condamnat la pedeapsa cu moartea pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 224. alin. 3. Cod penal.

Prin Decretul Prezidențial nr. 124/1984 pedeapsa a fost comutată în 25 de ani închisoare.

Ca urmare a aplicării decretului nr. 11/1988 în baza art. 3 prin sent. penală nr. 41/1988 a Tribunalului Argeș sa dispus să se execute de către condamnat pedeapsa închisorii de 20 de ani. Contestatorul privalându-se de faptul că noul cod penal intrat în vigoare la 1.11.1996. prevede ca limite de pedeapsă pentru infracțiunea prev. de art. 209. alin. ultim Cod penal închisoare de la 10 la 20 de ani fără a mai exista pedeapsa alternativă a morții ca în vechea reglementare, solicită să se facă aplicarea legii penale mai favorabile prev. de art. 15 Cod

2) penal iar apoi ii sunt aplicabile dispozitiile art. 2. din D. 11/1988 si sa-i fie redusă pedeapsa cu jumătate.

Cererea contestatorului este melegală pentru mai multe considerente. Astfel art. 15 Cod penal dă posibilitatea instantei de a reindividualiza pedeapsa aplicată condamnatului când după nămânerea definitivă a unei hotărâri de condamnare si pămă la executarea completă a pedepsei închisori a intervenit o lege care prevede o pedeapsă mai ușoară iar sanctiunea aplicată este mai mică decât maximul special prevăzut de legea nouă.

În speță însă sanctiunea aplicată, 20 de ani închisore nu este mai mică ci este egală cu sanctiunea prevăzută de legea nouă. Apoi, aplicarea art. 15. Cod penal nu este obligatorie ci facultativă, în acordarea acestui beneficiu al legii instanța este ținută si de conduita condamnatului în timpul executării pedepsei.

Dar chiar dacă ar fi aplicabile dispozitiile art. 15. Cod penal contestatorul tot nu ar putea beneficia de o nouă aplicare a D. 11/1988 în sensul aplicării art. 2. din acest act normativ.

Aplicarea legii penale mai favorabile nu are ca efect si reevaluarea actelor de clemență apărute anterior ei.

Este de principiu că instanța nu poate să combine prevederile mai favorabile ale unor legi succesive.

Fată de aceste considerente instanța unmează a respinge contestatia la executare formulată de condamnat ca meântemeiată. Întrucât nu sunt îndeplinite cerințele art. 66. Cod penal în ceea ce privește fracția de pedeapsă ce trebuie executată instanța va respinge si cererea de liberare conditionată.

Pentru aceste motive.

În numele legii.

Hotărâște

Respinge cererea formulată de condamnatul R. V. pentru contestatie la executare si liberare conditionată.

Red. L.A.

Pronunțată în ședința publică 28.10.'97.

Dact. 9M/3. ex. Cu apel în 15 zile de la comunicare.

20. 01. 1988.